

“நினைத்தையும் கொழுப்பையும் உண்டதுபோல என் ஆத்துமா திருப்தியாகும்; என் வாய் ஆனந்த களிப்புள்ள உதடுகளால் உம்மைப் போற்றும். என் படுக்கையின் மேல் நான் உம்மை நினைக்கும் போது, இராச்சாமங்களில் உம்மை தியானிக்கிறேன்.” சங்கீதம் 63:5,6

தாவீதின் ஆத்துமா நினைத்தினாலும் கொழுப்பினாலும் திருப்தியடைந்திருக்கிறது என்கிற இந்த சொற்றொடர், அவர் தேவனுடைய கிருபையையும் ஆசீர்வாதங்களையும் அபரிமிதமாக பெற்றிருந்தார் என்பதை தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது. அதிகமான பகுதியை, கொழுத்த பகுதியை பெற்றிருந்தார். அதனால் தேவனை துதித்தார். தேவனுடைய நன்மை, அவருக்கு தேவன் செய்த கிருபையாவது; ஆட்டுத் தொழுவத்திலிருந்து மேய்க்கும் ஒரு பையனை எடுத்து, தமது ஊழியத்திற்கென்று கொண்டு வந்து கடைசியில் இஸ்ரவேலின் சிங்காசனத்திற்கு ராஜாவாக ஆக்கினார். இவை எல்லாவற்றிற்காகவும் அவர் தேவனிடம் மிகவும் நன்றியுடையவராக இருந்தார். தேவனுடைய அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும் அவர் தேவனை துதித்தார். அவரது வாய் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டும், அவர் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும், தேவனுடைய அன்பான தயவைக் குறித்து பேச வேண்டும். இதுதான் சரியானதாக இருக்கும். தாவீதின் சங்கீதங்களில் சர்வ வல்லவரை துதித்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற அநேக அழகான சொற்றொடர்களை நாம் காண்கிறோம். அவர் தேவனுடைய மாட்சிமைக் குறித்தும், அவரது ஆச்சரியமான வல்லமை மற்றும் சக்தியைக் குறித்தும் பேசுகிறார். வானங்களை அவரது கைவேலை என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தீர்க்கதரிசி கர்த்தரை ஸ்தோத்திரம் பண்ண நிச்சயமாக தனது நாவை பயன்படுத்தினார். அவர் கல்வி பயிலுதல் குறைவாக இருந்த காலத்தில் வாழ்ந்தார், மற்றும் குறைவாகவே அவர் படித்தார் என்பதையும் நாம் கவனிக்கும்போது, அவர் பெற்றுக் கொண்டதை நிச்சயமாக நன்மை செய்யும்படி பயன்படுத்தினார் என்பதை நாம் உணருகிறோம். அவரது ஊழியத்தின் கணிகள் நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாக உலகை ஆசீர்வதிக்க கீழே இறங்கி வந்திருக்கிறது. இந்த போற்றுதலை அல்லது பாடுவதை இரவில் செய்ததாக அவர் கூறுகிறார். “என் படுக்கையின்மேல் நான் உம்மை நினைக்கும்போது, இராச்சாமங்களில் உம்மைத் தியானிக்கிறேன்.” அந்தகாலத்தில் ஜனங்கள் இரவில் வெளிச்சத்திற்காக சந்திரனையும் நட்சத்திரங்களையுமே நம்பியிருந்தனர். நாம் இப்பொழுது பெற்றிருப்பதைப் போல சுத்திகரிக்கப்பட்ட எண்ணெய், வாயு, மின்சாரம் முதலியவைகளை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை. திருவாளர் ராக்பெல்லர் இன்னும் பிறவாதிருந்தார், நவீன கண்டு பிடிப்புகள் இன்னும் வராதிருந்தது. அவர்கள் ஆலீவ் எண்ணெயை பயன்படுத்திய செயற்கை விளக்கை நம்பியிருந்தார்கள். அதுவும் அதிகமாக இல்லை. இதனிமித்தம் ஜனங்கள் சீக்கிரமாக படுக்கைக்குச் சென்றார்கள். தாவீது ராஜா படுக்கையிலிருந்தபோது சர்வ வல்லவரைக் குறித்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்; அவரைப்பற்றி தியானித்துக் கொண்டிருந்தான்; ஞானமற்ற காரியங்களை சிந்திக்கவோ, ஞான மற்ற செயல்களை திட்டமிடவோ இல்லை. அவரது மனம் அழகான சிந்தனையினாலும் உயர்ந்த உணர்வுகளாலும் நிறைந்திருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

தியானத்திற்கான உயர்ந்த காரியம்

ஒருவருக்கு நேரம் கிடைத்து, சர்வ வல்லவரை சிந்தித்து அவரது நன்மையை அங்கீகரித்து, அவரது எண்ணிறந்த தயைகளுக்காக ஸ்தோத்திரம் பண்ணவும் இராச்சாமத்திலே தியானிப்பவர்கள் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவார்கள். இந்த வசனத்தைப் பொருத்தவரை, அதை தீர்க்கதரிசனமாக நினைப்பதற்கு காரணம் ஏதுமில்லை. எனினும் தேவனுக்கு இசைவாக இருக்க விரும்புகிறவர்களை அது குறிக்கிறது. தேவனுடைய ஆச்சரியமான திட்டத்தை அறியாத இலட்சக்கணக்கானோர் உலகில் இருக்கின்றனர். ஆகையால் நமது வாய் தேவனை துதிக்க பயன்படுத்தப்படவேண்டும். நாம் படுக்கையில் இருந்தாலும் ஓய்ந்து இருந்தாலும் வேறு எங்கு இருந்தாலும், எல்லா நேரங்களிலும் கர்த்தரை தொடர்ந்து நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நாம் அவரை தியானிக்கும் பழக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும். கர்த்தரை தியானிக்கிற வெகு சில ஜனங்களை நாம் நினைக்கிறோம். இதை வளர்த்துக்கொள்ளாதவர்களுக்கு அது நன்மையாயிராது.

தேவனுடைய உயர்ந்த மற்றும் பரிசுத்த கட்டளைகளில் அவரைப் பற்றிய சொற்றொடர்களைக் காண்கிறோம். நீதி, அன்பு, தயவு, நேர்மை போன்ற குணங்களிலும் கொள்கை அனைத்திலும் தேவனை உருவகமாக நாம் பார்க்கவேண்டும். இது அவரைப்போல் நாம் இருப்பதற்கு நம்மை ஊக்கப்படுத்தும். ஒரு உயர்ந்த குணத்தை எந்த அளவுக்கு நாம் போற்றுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் அதை ஆர்வத்துடன் பின்பற்ற விரும்புவோம். இயற்கையில் தேவனுடைய வல்லமையான செயல்களையும் நம்மேல் அவரது தயவுகளையும் எந்த அளவுக்கு நாம் பார்க்கிறோமோ அதே அளவுக்கு நமது இருதயமும் நாவும் அவரைத் துதிக்கும். இந்த வசனத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசன கருத்து இருக்குமேயானால், அனைத்து இருண்ட யுகம், முழுவதிலும், இந்த யுகத்தின் இரவு நேரங்களிலும் தேவனுடைய விசுவாசமுள்ள ஜனங்கள் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவருடைய உண்மையான பிள்ளைகள் அனைவரும் சந்தோஷமான உதடுகளுடன் அவரை துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிச் செய்யாதவர்கள் யாரும் இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. ஆகையால் நாம் நமது தேவனை துதிக்க வேண்டும். அவரது பரிசுத்த சித்தத்தையும் வழிகளையும் நாம் அதிகமதிகமாக தியானம் பண்ணவேண்டும். அவைகளுடன் நாம் இசைந்திருக்க நாம் பாடுபடவேண்டும். இப்படியாக நாம் அதிகமதிகமாக பரலோகத்திலுள்ள நமது பிதவானவரைப் போல ஆவோம்.